

Politiski represētie – ne tikai runāt, bet darīt

Šajā saulainajā un siltajā jūnija dienā Cēsīs pieminēja notikumus, kas aizēnoja tūkstošiem ģimeņu dzīves – 1941.gada 14.jūnija deportācijas. Šajā saulainajā un siltajā jūnija dienā Cēsīs pieminēja notikumus, kas aizēnoja tūkstošiem ģimeņu dzīves – 1941.gada 14.jūnija deportācijas.

Klātesošie nolika ziedus pie memoriālā akmens “Sākums sāpju ceļam Sibīrijā”, Cēsu Sv.Jāņa draudzes mācītājs Didzis Kreicbergs noturēja aizlūgumu, bet Cēsu novada pašvaldības administrācijas vadītāja Ieva Goba dalījās ar savas dzimtas atmiņu stāstu un pateicās deportācijās cietušo cēsnieku saimei par sabiedrisko aktīvismu un šī svarīgā mantojuma kopšanu un nodošanu nākamībai, kam pievienojās arī Nacionālo bruņoto spēku Instruktoru skolas komandieris majors Vasilijs Gračovs.

Savukārt Latvijas Politiski represēto Cēsu biedrības valdes priekšsēdētājs Pēteris Ozols pauda gandarījumu, ka finiša fāzē iegājis darbs pie pastāvīgās vēstures ekspozīcijas “Sirdsapziņas uguns”, kas vēstīs par kādreizējā Cēsu apriņķa iedzīvotāju pretošanos okupāciju varām no 1940. līdz 1957.gadam un ko atklās Cēsīs, Pils ielā 12, šī gada 23.augustā kā represēto kopienas veltījumu Latvijas simtgadei.

“Tas pierāda, ka, veidojot tautas vēsturisko atmiņu, varam ne tikai runāt, bet, kamēr vēl spējam, arī darīt,” uzsvēra Ozols, aicinot klātesošos uz ekspozīcijas atklāšanu.

Pirms 77 gadiem, 1941.gada 14.jūnijā, savu ceļu uz Sibīriju lopu vagonos no Cēsu stacijas sāka 521 izsūtītais no tā laika Cēsu apriņķa.

Informāciju sagatavoja:
Cēsu novada pašvaldības
Komunikācijas un klientu servisa
pārvaldes vadītājs
Kārlis Pots